

Warszawa, dnia 17 marca 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 3/22

- 1.
2. **WYROK**
- 2.1. **W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**
3. **Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:**
4. **Przewodniczący: SSO Michał Bukiewicz**
- 5.
6. **protokolant: protokolant sądowy Paulina Smoderek**
7. **przy udziale prokuratora Wojciecha Groszyka**
8. **po rozpoznaniu dnia 17 marca 2022 r.**
9. **sprawy J. K. syna S. i W., ur. (...) w S.**
10. **oskarżonego o przestępstwo z art. 190 § 1 kk, art. 157 § 2 kk**
11. **na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego**
12. **od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie**
13. **z dnia 5 października 2021 r. sygn. akt II K 751/17**
15. **zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 260 zł tytułem opłaty i kwotę 50 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 3/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>	
Wyrok Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 5 października 2021 roku, sygn. akt II K 751/17	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	J. K.	Sytuacja majątkowa oskarżonego	Informacja e - (...)	k. 204
2.1.1.2.	J. K.	Niekaralność oskarżonego	Aktualna karta karna	k. 205
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	Informacja e - (...)	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone.		

		Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
2.1.1.2	Aktualna karta karna	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczane. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
1.1.6. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		

<p>3.1.</p>	<p>Obraza przepisów postępowania, mogąca mieć wpływ na treść orzeczenia i wynikające z niej błędy w ustaleniach faktycznych, co skutkowało wydaniem rozstrzygnięcia niekorzystnego dla oskarżonego. J. K. we wniesionej apelacji zarzuca:</p> <ul style="list-style-type: none"> - niezabezpieczenie nagrania z kamery monitoringu umiejscowionej na budynku obok miejsca zdarzenia; - uszkodzenie płyty z nagraniem przesłuchania świadka D. Ś. (1) z dnia 21 czerwca 2017 roku; - uznanie zeznań K. T. za nieistotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy oraz nieprzeprowadzenie dowodu z zeznań innych świadków; - przyznanie co do zasady waloru wiarygodności zeznaniom D. Ś. (2), podczas gdy zeznania te były ze sobą sprzeczne; - przyznanie waloru wiarygodności niezetelnej opinii sędowo- 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
-------------	--	---	--	--

	<p>psychiatrycznej, sporządzonej przez biegłą J. W.</p> <p>-niekompletność ustaleń zawartych w Kwestionariuszu wywiadu środowiskowego sporządzonego przez K. A. oraz nieuwzględnienie przez sąd przy dokonywaniu ustaleń opinii o oskarżonym, sporządzonych przez jego sąsiadów;</p> <p>-niedopuszczenie oskarżonego do przesłuchania małoletniego D. Ś. (1).</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Przeprowadzona przez Sąd Okręgowy kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia pozwala na stwierdzenie, że sąd I instancji dokonał właściwych ustaleń faktycznych. Zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy jest kompletny i spójny, a jego ocena prawidłowa. Wywiedzione przez Sąd Rejonowy</p>				

wnioski zostały
należycie
uargumentowane w
treści uzasadnienia.
Zarzuty podniesione
przez skarżącego w
apelacji okazały się
natomiast
niezasadne.

Stwierdzić należy w
pierwszej kolejności,
że Sąd Rejonowy
zasadnie uznał
zeznania świadków
D. Ś. (1) oraz A.
Ś. za co do zasady
wiarygodne. Sąd
Okręgowy zauważył
co prawda, że
płyta zawierająca
nagranie z
przesłuchania
małoletniego D. Ś.
(1) z dnia 21
czerwca 2017 roku
została zniszczona,
jednakże czynność
przesłuchania
pokrzywdzonego w
odpowiedni sposób
powtórzono przed
sądem w dniu
13 kwietnia 2021
roku, dzięki czemu
fakt zniszczenia
płyty z zapisem
przesłuchania nie
przeszkodził w
dokonaniu
należytych ustaleń
faktycznych.
Istniejące
rozbieżności
pomiędzy
zeznaniem A. Ś.,
złożonym w dniu
19 maja 2017
roku, a tymi, które
złożyła ona na

rozprawie w dniu 8 lutego 2021 roku, a także pomiędzy ww. zeznaniami a zeznaniami pokrzywdzonego z dnia 13 kwietnia 2021 roku, na które powołuje się oskarżony, zostały przez Sąd Rejonowy dostrzeżone oraz słusznie uznane za drugorzędne i irrelevantne dla prawidłowej oceny okoliczności istotnych dla przypisania J. K. popełnienia zarzucanego mu czynu. Sąd Okręgowy w pełni podziela twierdzenia sądu I instancji, zgodnie z którymi całkowicie naturalne jest, że po upływie ponad 3 lat od dnia zajścia przedmiotowego zdarzenia, pamięć świadków w pewnym stopniu ulec mogła zatarciu, zwłaszcza w odniesieniu do mniej znaczących szczegółów. Podkreślić należy, że pokrzywdzony w czasie popełnienia przez J. K. zarzucanego mu czynu miał 10 lat. Z uwagi na jego młody wiek, a także wstrząs, jakiego doznać musiał w związku z

agresywnym zachowaniem oskarżonego, tym bardziej nie może dziwić, że pewne mniej istotne okoliczności nie zostały na stałe zapisane w pamięci pokrzywdzonego. Za Sądem Rejonowym wskazać należy ponadto, że ze sporządzonych przez biegłą z zakresu psychologii opinii psychologicznych, dotyczących zdolności D. Ś. (1) do prawidłowego postrzegania i odtwarzania spostrzeżeń, jego stanu psychicznego i rozwoju umysłowego, a także ewentualnych skłonności do kłamstwa i konfabulacji, wynika jednoznacznie, że brak jest podstaw, aby zeznania pokrzywdzonego uznać za niewiarygodne. Prawidłowość i rzetelność ww. opinii psychologicznych, sporządzonych przez profesjonalistki, także nie budzi wątpliwości. Skoro zatem zeznania D. Ś. (1) i A. Ś. w zakresie okoliczności istotnych dla przypisania J. K. popełnienia zarzucanego mu

czynu pozostają jasne, spójne i wiarygodne, to oparcie się na nich przez Sąd Rejonowy przy odtwarzaniu przebiegu wydarzeń z dnia 17 maja 2017 roku uznać trzeba za zasadne. W świetle przytoczonych powyżej okoliczności zaznaczyć trzeba dodatkowo, że podnoszony przez skarżącego brak nagrania z kamery monitoringu, zamontowanej w pobliżu miejsca zajścia przedmiotowego zdarzenia, nie oznacza, że nie jest możliwe rzetelne ustalenie przebiegu wydarzeń, do jakich doszło podczas tego zdarzenia. Jeżeli bowiem sąd I instancji słusznie uznał zeznania pokrzywdzonego i jego matki za wystarczające i co do zasady niebudzące wątpliwości, co znalazło ponadto potwierdzenie w dokumentacji medycznej z badania pokrzywdzonego oraz wystawionej przez biegłego lekarza opinii w sprawie poniesionych przez niego obrażeń, to stwierdzić należy, że

prawidłowo ustalony stan faktyczny znajduje odpowiednie potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Wobec tego, nagranie z kamery monitoringu nie było w ocenie Sądu Okręgowego niezbędne do przypisania J. K. popełnienia zarzucanego mu czynu, a jego brak nie sprawia automatycznie, że w przedmiotowej sprawie zachodzą niedające się usunąć wątpliwości, które zgodnie z art. 5 § 2 k.p.k. trzeba byłoby rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego.

Zdaniem Sądu Okręgowego, sąd I instancji słusznie uznał zeznania K. T. za irrelevantne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, co w prawidłowy sposób uzasadnił. To, że świadek pracowała w pobliżu miejsca zajścia przedmiotowego zdarzenia, z całą pewnością nie oznacza, że koniecznie musiała ona usłyszeć powiązane z tym zdarzeniem odgłosy.

Za Sądem Rejonowym powtórzyć trzeba, że nic nie wskazuje na to, aby zdarzenie objęte postawionym oskarżonemu zarzutem było szczególnie głośne, a ponadto nie sposób ustalić, w jakim dokładnie pomieszczeniu znajdowała się K. T. podczas jego zajścia, a wobec tego - czy była ona w ogóle w stanie cokolwiek usłyszeć. Raz jeszcze zwrócić należy uwagę, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w sposób jasny i spójny pozwala odtworzyć zgodny z prawdą przebieg wydarzeń z dnia 17 maja 2017 roku. To, że ww. świadek, która w opinii oskarżonego powinna była usłyszeć odgłosy świadczące o przebiegu niniejszego zdarzenia, w rzeczywistości niczego nie usłyszała, nie może w świetle poczynionych powyżej ustaleń faktycznych automatycznie sprawić, że ustalenia te okażą się niewiarygodne. To samo dotyczy osób

zamieszkałych w budynku, przy którym doszło do zajścia przedmiotowego zdarzenia, o których skarżący pisze w apelacji. Nawet gdyby wszyscy oni zostali przesłuchani i zgodnie zeznali, że niczego nie słyszeli, nie mogłoby to podważyć prawidłowości ustaleń dokonanych przez Sąd Rejonowy, przede wszystkim z uwagi na niemożność ustalenia, czy byli oni w ogóle w stanie cokolwiek usłyszeć.

Ponadto, w ocenie Sądu Okręgowego, sąd I instancji słusznie oddalił wniosek dowodowy oskarżonego o przesłuchanie w charakterze świadków jego sąsiadów - J. R., M. T. i P. R.. Osoby te, zgodnie z treścią wniosku dowodowego złożonego przez podsądnego na rozprawie w dniu 21 września 2021 roku, miałyby zeznawać na okoliczność sporządzonych przez nie opinii na temat J. K.. Stwierdzić należy, że fakt, iż ww. sąsiedzi pozytywnie oceniają

osobę oskarżonego, nie ma żadnego znaczenia przy ustalaniu, czy dopuścił się on popełnienia zarzucanego mu czynu. Za niewykluczające sprawstwa oskarżonego należy także spostrzeżenia płynące z kwestionariusza wywiadu środowiskowego z dnia 25 marca 2021 roku, dotyczące warunków bytowych, sytuacji materialnej, stosunków sąsiedzkich i stanu zdrowia oskarżonego. Okoliczności te zostały wzięte pod uwagę przy wymiarze kary.

Zdaniem Sądu Okręgowego, niezasadny jest również zarzut skarżącego, w którym podnosi on, że Sąd Rejonowy nie przesunął terminu przesłuchania pokrzywdzonego do momentu ukończenia przez niego 15 roku życia, aby umożliwić J. K. obecność na tym przesłuchaniu. Niedopuszczanie oskarżonych do czynności

przesłuchania
pokrzywdzonych,
którzy nie ukończyli
15 roku życia,
znajduje oparcie
w obowiązującym
prawie i ma
na celu ochronę
interesów dziecka.
Zauważyć należy
ponadto, że na
ww. przesłuchaniu
obecny był obrońca
oskarżonego, co
pozostaje w zgodzie
z art. 185a §
2 k.p.k. Wszelkie
uwagi i okoliczności,
które J. K. chciałby
podnieść w toku
przesłuchania D. Ś.
(1), mogły zatem
zostać przekazane
jego obrońcy. Z
uwagi na powyższe
stwierdzić trzeba, że
zarzut skarżącego
nie mógł podważyć
legalności
dokonanego przez
Sąd Rejonowy
przesłuchania
małoletniego, a
prawa oskarżonego
nie zostały tu
w żaden sposób
naruszone.

W związku z
poczynionymi
powyżej
rozważaniami
stwierdzić należy,
że wyrok sądu
I instancji oparty
został na
całości dla
istotnych dla
rozstrzygnięcia
okoliczności

<p>faktycznych, odpowiadając tym samym wymaganiom przewidzianym w art. 410 k.p.k. Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena zgromadzonego materiału dowodowego zgodna była natomiast z dyrektywami płynącymi z art. 7 k.p.k. i nie cechowała się dowolnością.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na poczynione powyżej rozważania, wniosek oskarżonego uznać należało za niezasadny.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE</p>		

UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Całość wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 5 października 2021 roku, sygn. akt II K 751/17		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Podniesiona w apelacji argumentacja oskarżonego nie mogła podważyć słusznych i prawidłowo uzasadnionych wniosków wywiedzionych przez Sąd Rejonowy. Z tego względu, wniosek skarżącego		

<p>o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie go od popelnienia zarzucanego mu czynu nie został uwzględniony, a wyrok utrzymano w mocy.</p>			
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	

Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	<p>Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 260 złotych tytułem opłaty i kwotę 50 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym.</p> <p>Zgodnie z art. 636 § 1 k.p.k. w sprawach z oskarżenia publicznego, w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego, wniesionego wyłącznie przez oskarżonego, koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi na ogólnych zasadach ten, kto wniósł środek odwoławczy</p> <p>Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, w razie nieuwzględnienia apelacji wniesionej na korzyść oskarżonego, zwróconej przeciwko rozstrzygnięciu o winie lub karze zasadniczej, sąd</p>	

	<p>wymierza za postępowanie odwoławcze opłatę w wysokości należnej za pierwszą instancję. Przepis art. 3 § 1 ww. ustawy stanowi z kolei, że skazany w pierwszej instancji na karę grzywny obowiązany jest uiścić opłatę w wysokości 10 %, nie mniej jednak niż 30 zł, od kwoty wymierzonej grzywny. Zgodnie natomiast z art. 6 ww. ustawy, w razie orzeczenia kary łącznej opłatę wymierza się od tej kary. Skoro zatem J. K. skazany został przez Sąd Rejonowy na karę łączną 130 stawek dziennych grzywny, przy czym wysokość stawki dziennej wynosiła 20 złotych, co daje karę łączną grzywny w wysokości 2600 złotych, to opłata, która stanowić ma 10% tej sumy, wynosi 260 złotych.</p>	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	

Podmiot wnoszący apelację	oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok w całości		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana